

My home is my castle – mój dom moją twierdzą

Natalia Tengowska

Scenariusz lekcji

**Poradnik metodyczny do języka angielskiego
dla II etapu edukacyjnego wprowadzanego jako I język obcy w klasach
IV–VIII SP oraz jako II język obcy w klasach VII–VIII SP**

opracowany w ramach projektu:

**„Tworzenie zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego
i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów
oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Redakcja merytoryczna: Renata Rychlicka
Redakcja językowa i korekta: Eduexpert sp. z o.o.
Projekt graficzny i projekt okładki: Eduexpert sp. z o.o.
Redakcja techniczna i skład: Eduexpert sp. z o.o.

Weryfikacja i odbiór niniejszej publikacji: Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie

w ramach projektu: *Weryfikacja i odbiór zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy*

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Przedmiot:

język angielski

Poziom edukacyjny:

szkoła podstawowa, wariant II.1 podstawy programowej

Temat zajęć:

My home is my castle – mój dom moją twierdzą

Klasa, czas trwania zajęć:

IV, 90 minut

Cele ogólne:

- poznanie słownictwa dotyczącego nazw pomieszczeń znajdujących się w domu,
- poznanie konstrukcji gramatycznej *There is a... / There are...*,
- utrwalenie słownictwa dotyczącego nazw przedmiotów znajdujących się w domu,
- utrwalenie konstrukcji gramatycznej *There is a... / There are...*,
- poszerzenie słownictwa dotyczącego domów i innych budynków,
- doskonalenie umiejętności czytania i słuchania,
- doskonalenie umiejętności swobodnej komunikacji,
- rozwijanie umiejętności pracy w grupie.

Cele operacyjne**Uczeń:**

- potrafi nazwać pomieszczenia znajdujące się w domu,
- potrafi nazwać przedmioty znajdujące się w poszczególnych pomieszczeniach,
- umie zastosować konstrukcję gramatyczną *There is a... / There are...* w zdaniach twierdzących, pytających i przeczących,
- potrafi znaleźć informacje w tekście słuchanym i pisanym,
- potrafi opisać pomieszczenia, używając konstrukcji *There is a... / There are...*,
- umie korzystać ze słownika obrazkowego,
- potrafi współpracować w grupie,
- opisuje pomieszczenia i przedmioty znajdujące się w nich i stosuje nowe słownictwo w wypowiedziach ustnych.

Metody i techniki pracy:

- burza mózgów,
- praca z tekstem,
- praca z materiałem ilustracyjnym (obrazki pomieszczeń, przedmiotów znajdujących się w domu nauczyciela lub inne),
- praca z tekstem źródłowym,
- praca z filmem przygotowanym lub nagrany wcześniej przez nauczyciela,
- wykorzystanie materiałów z internetu.

Formy pracy:

- praca indywidualna,
- praca w parach,
- praca w grupach.

Środki dydaktyczne:

- karty pracy opracowane przez nauczyciela – materiał leksykalny i gramatyczny,
- słowniki polsko-angielskie online (np. ze strony diki.pl),
- zdjęcia pomieszczeń, przedmiotów znajdujących się w domu (najlepiej zadbać o autentyczny materiał – propozycją może być wykorzystanie zdjęć pomieszczeń, w których przebywa lub mieszka nauczyciel), zdania-puzzle, przygotowane strzałki z napisem *There is... There are...* (by wykorzystać je podczas tworzenia zdań i wskazywania przedmiotów czy pomieszczeń),
- tablica multimedialna lub ekran, rzutnik, wirtualna tablica (wykorzystana w edukacji zdalnej, np. Miro, Jamboard),
- pudło (nauczyciel może je przyozdobić), nakrętki,
- nagrany przez nauczyciela film bądź filmy wideo z internetu przedstawiające opis domu (np. znanych gwiazd, piosenkarzy), opis pomieszczeń oraz przedmiotów znajdujących się w nim, przykładowy filmik dostępny w serwisie YouTube: [Pokoje i przedmioty domowe w języku angielskim dla dzieci \(House rooms and objects\)](#).

Opis przebiegu zajęć

Część wstępna

Nauczyciel zaprasza uczniów na środek sali lekcyjnej. Na środku kładzie „magiczne pudło niespodzianek”, w którym umieszczone są zdjęcia, obrazki, mini- plastikowe lub drewniane krzesła, stolik, sofa itp. Prosi wybranych uczniów o wylosowanie z pudełka kilku przedmiotów/obrazków. Uczniowie nazywają słowami w języku angielskim nazwy pomieszczeń lub przedmioty przedstawione na obrazkach. Następnie uczniowie, podchodząc do tablicy, starają się je zapisać. Ćwiczenie to pozwala na utrwalenie poprawnej pisowni nazw przedmiotów/pomieszczeń w liczbie pojedynczej lub w liczbie mnogiej. Jeśli uczniowie nie znają lub nie pamiętają słownictwa, mogą skorzystać ze słownika online np. ze strony (diki.pl) lub ze słownika w formie papierowej, który powinien być dostępny w klasie, albo wykorzystać „koło ratunkowe”, prosząc o koleżeńską pomoc. Nauczyciel włącza tablicę multimedialną, na której pojawi się interaktywna karta pracy (plansza przedstawiająca dom – wykonana przez nauczyciela lub wybrana z zasobów znajdujących się na stronie liveworksheets.com – np. materiał [My house, furniture](#)). Uczniowie dobierają napisy do obrazków. Po ukończeniu zadania nauczyciel prosi uczniów o głośne przeczytanie podanych słów – udziela uczniom wskazówek dotyczących poprawnej wymowy.

Następnie nauczyciel staje przed uczniami i trzymając w ręku wcześniej przygotowane „kartonowe gramatyczne strzałki” (które posłużą do zademonstrowania konstrukcji gramatycznej *There is a... / There are...* w praktyce), wskazuje, równocześnie mówiąc: *There is a classroom. There are two windows. Is there a bedroom? No, there isn't*, by uczniowie zobaczyli, w jakich sytuacjach konstrukcja ta będzie im w życiu potrzebna. Nauczyciel prosi uczniów, by przejęli jego rolę i wskazywali, a także nazywali

pomieszczenia czy przedmioty, które widzą na wcześniej przygotowanych obrazkach lub na tablicy interaktywnej.

Nauczyciel dzieli uczniów na mniejsze grupy za pomocą nakrętek, na których umieszczona jest liczba (numer grupy) lub kolor. Uczniowie, którzy wylosowali te same numery/kolory wchodzi w skład danej grupy. Każda grupa otrzymuje pocięte wcześniej przez nauczyciela zdania-puzzle, które stara się ułożyć w wyznaczonym czasie. Wszystkie grupy starają się wspólnie ułożyć jedno poprawne zdanie. Po wspólnym złożeniu zdania głośno je odczytują.

Nauczyciel wyświetla je również na tablicy, uczniowie sprawdzają poprawność zapisu i samego złożenia zdania, np. *There is an apple on the desk and there are books on the shelf.*

Część właściwa

Nauczyciel prosi uczniów o przygotowanie zeszytu i kolorowych długopisów w celu stworzenia mapy myśli lub słowniczka (uczeń decyduje, jaka forma najlepiej sprawdza się podczas tworzenia przez niego notatek). W trakcie oglądania filmu zadaniem uczniów będzie zapisywanie usłyszanych słów związanych z typami pomieszczeń oraz przedmiotów w naszych domach.

Uczniowie powinni uważnie słuchać wypowiedzianych słów, a nawet je powtarzać, by w przyszłości nie popełniać błędów w wymowie. Następnie sprawdzają ze swoimi koleżankami lub kolegami z innych ławek, czy poprawnie zapisali angielskie słowa. Mogą wymienić się kartkami i wzajemnie sprawdzić zapis danych słówek lub mogą samodzielnie porównać swoje notatki ze słowami zapisanymi przez innych uczniów. Następnie poprawiają ewentualne błędy, które pojawiły się w zapisie na kartce kolegi lub na swojej, samodzielnie sprawdzanej kartce.

Nauczyciel dzieli uczniów na kilka grup, np. według kolejności alfabetycznej imion, lub pozwala uczniom podzielić się według własnych zasad. Prosi, aby każda grupa stworzyła makietę domu (wakacyjnego, wymarzonego, dla rodziców, nauczyciela) z przygotowanych kartonów, brystoli, kolorowych kartek, kleju, pisaków, gazet oraz krótkich opisów. Należy przygotować także koperty z obrazkami, z zapisem słownym nazw poszczególnych pomieszczeń, przedmiotów znajdujących się w domu, by uczniowie mogli jak najlepiej poradzić sobie z zadaniem i właściwie zaplanować pracę. W trakcie wykonywania zadania nauczyciel podchodzi do uczniów, sprawdzając, jak radzą sobie z tworzeniem makiety, w jaki sposób wykorzystują kreatywność, pomysłowość i wyobraźnię.

Nauczyciel prosi uczniów, aby po wykonaniu makiety w kilku zdaniach opisali dom. Sygnalizuje, aby uczniowie korzystali z notatek, które zapisali w zeszycie, lub ze słownika w formie obrazkowej, słowników języka angielskiego wypożyczonych z biblioteki szkolnej oraz słowników internetowych, udostępnionych na tabletach szkolnych (jeżeli jest taka możliwość), wskazując ich przydatność w poszukiwaniu słownictwa potrzebnego do opisu domu.

Po wykonaniu zadania nauczyciel prosi każdą grupę o zaprezentowanie makiety oraz opisu na forum klasy. Ustala z uczniami, że oceniają pomysł, a nauczyciel docenia wkład pracy oraz zaangażowanie w budowanie makiety i tworzenie opisu.

Ćwiczenie można uatrakcyjnić poprzez wprowadzenie efektu WOW – makiety wykonanej przez nauczyciela, która nie musi być idealna. Na tym etapie lekcji nauczyciel tłumaczy uczniom znaczenie powiedzenia *My home is my castle*. Uczniowie ustnie opisują makietę nauczyciela, wymieniają nazwy pomieszczeń, przedmioty, które w nich się znajdują. Zadaniem domowym może być pisemny opis makiety wykonanej przez nauczyciela.

Część podsumowująca

Nauczyciel, chcąc się upewnić, czy założone przez niego cele lekcji zostały zrealizowane za pomocą wprowadzonych ćwiczeń, może posłużyć się techniką niedokończonych zdań, np. „*Na tej lekcji najbardziej podobało mi się...*”, „*W uczeniu się przeszkadzało mi...*”, „*Lubię się uczyć za pomocą...*”. Można wykorzystać także karteczki samoprzylepne, na których uczniowie zapisują swoje odczucia i wychodząc, przyklejają je na tablicy.

Komentarz metodyczny

- Przeprowadzona lekcja pozwala nauczycielowi kształtować kompetencje kluczowe, rozwijać komunikację językową, budować językową pewność porozumiewania się ucznia w języku angielskim.
- Dodatkowo uczniowie mogą kształtować kompetencje miękkie (współpraca, sposób komunikowania się), a także nabywać umiejętności z zakresu pracy w grupie, umiejętności organizacji pracy czy też kompetencje cyfrowe.
- Uczniowie mogą odwoływać się do własnych doświadczeń, opisu „własnego podwórka”, mogą decydować, jakie pomieszczenie opisują, porównywać swoje opisy z opisami kolegów lub porównywać pomieszczenia swoich krewnych. Zobaczyć, jak mieszkają ich ulubione gwiazdy.
- Nauczyciel powinien budować motywację uczniów poprzez pochwały ustne, zachętę do pracy czy też „plusy”, „uśmieški”, nagradzając ich odpowiedzi i aktywność. Atmosfera w klasie powinna być przyjazna, spokojna i wzbudzać w uczniach bezpieczeństwo oraz pewność siebie. Komunikacja między nauczycielem i uczniami powinna być nie tylko życzliwa, ale przede wszystkim wspierająca, by uczeń wiedział, że może liczyć na nauczyciela, który zawsze posłuży mu pomocą, a także wskaże, jak wyciągać wnioski z błędów popełnianych w czasie lekcji.
- W przypadku edukacji zdalnej ważne jest nieustanne utrzymywanie zainteresowania ucznia przed monitorem za pomocą wykorzystywania ciekawych zadań, prezentacji fragmentów filmów, piosenek, obrazków, które angażują go w proces uczenia się. Nauczyciel powinien zadawać pytania, zachęcać do pisania na tablicach wirtualnych, korzystania z proponowanych zadań interaktywnych, programów, czasem nawet zażartować, by lekcja nie była nudna i aby utrzymywać pozytywną atmosferę. Bardzo ważne jest, by nauczyciel zadbał o potrzeby uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE), np. z dysfunkcją narządu wzroku i słuchu, ze spektrum autyzmu czy zespołem Aspergera. Nauczyciel powinien zatem zatroszczyć się o właściwą komunikację, upewnić się, że uczniowie wiedzą, co należy do ich zadań czy, jak korzystać z tablic interaktywnych. W tym celu nauczyciel może przed lekcją online spotkać się z uczniami, aby upewnić się, czy potrafią korzystać z narzędzi technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), a w trakcie lekcji czytać na głos informacje zapisane przez innych uczniów oraz opatrzyć stosownym komentarzem rysunki

wykonywane przez młodzież. Nauczyciel powinien być świadomy, że podczas lekcji online bardzo ważna jest intonacja głosu, sposób mówienia, prezentowania treści.

Alternatywne sposoby przeprowadzenia lekcji

- Lekcję według scenariusza można przeprowadzić także w formie zdalnej, wykorzystując wirtualne tablice (np. Miro, Jamboard etc.) czy też strony internetowe sklepów meblowych (np. Ikea). Można również połączyć omawiane treści z pokazem (za pomocą kamery internetowej) własnego domu, pokoju lub projektów wykonanych wcześniej przez uczniów. Należy pamiętać, że nie każdy uczeń będzie chciał pokazać swój pokój czy zrobić room tour. Może dokonać tego nauczyciel. Taka forma ćwiczenia będzie bardziej atrakcyjna dla uczniów, a także wzbudzi ich ciekawość, zainteresowanie i utrzyma ich uwagę przed monitorem, gdyż będą mogli (za zgodą) zajrzeć do pomieszczeń ucznia lub nauczyciela.
- W sposobie realizacji ćwiczenia należy uwzględnić możliwość tworzenia przez kolejnych uczniów zdań (uczniowie ze SPE) lub opowiadań (uczniowie zdolni). Dzięki temu powstają wypowiedzi ustne. Można je zapisać również w zeszycie lub na tablicy online. Opisane zadanie uczniowie mogą wykonać w ramach pracy domowej.

Dostosowania do potrzeb uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi (SPE)

- Nauczyciel powinien zadbać, by uczniowie słabowidzący i słabosłyszący zawsze podczas zajęć mieli zagwarantowane miejsca blisko ekranu lub tablicy interaktywnej. Powinien w sposób dyskretny wskazać miejsce uczniom ze SPE lub wcześniej omówić z rodzicami zasady pracy podczas zajęć. Dzięki temu nauczyciel znacznie lepiej pozna potrzeby ucznia, które przedstawi sam rodzic, zwracając uwagę na konkretne potrzeby swojego dziecka. Nauczyciel powinien zadbać o właściwe oświetlenie, by uczniowie z dysfunkcją wzroku czuli się pewniej na lekcji.
- W przypadku uczniów z dysfunkcją słuchu nauczyciel powinien dostosować zadanie poprzez wykorzystanie transkrypcji lub napisów, które uczeń może układać w odpowiedniej kolejności, może też uzupełniać luki, wyszukiwać słowa.
- Uczniowie z dysfunkcją wzroku powinni otrzymać zmodyfikowane karty pracy i wydruki, które mają czcionkę dostosowaną do ich potrzeb.
- Dodatkowo nauczyciel powinien na bieżąco monitorować pracę uczniów poprzez wsparcie słowne, upewnić się, że uczniowie rozumieją film, a także ponownie go odtworzyć, jeżeli uczniowie zgłoszą taką potrzebę. Uczący się powinni sygnalizować nauczycielom trudności, które napotykają na swojej drodze, dlatego ważne jest budowanie poprawnych i pozytywnych relacji z uczniami.
- W przypadku uczniów z dysfunkcją wzroku czy spektrum autyzmu nauczyciel przygotowuje dobrej jakości wydruk, odpowiednią wielkość liter, odpowiednią czcionkę, odpowiedni kontrast, obrazki.
- Przekazując instrukcje i komunikaty, nauczyciel powinien je formułować w taki sposób, aby były one zrozumiałe, jasne, przejrzyste dla uczniów, powinien zadbać także o to, by były one przekazywane w sposób przyjazny i zachęcający do pracy. Dla uczniów ze SPE nauczyciel powinien dzielić treści na etapy, aby w większym stopniu zmotywować ucznia do pracy.

- Podczas opisu makiety zrobionej przez nauczyciela, uczniowie ze SPE mogą wymienić słownictwo lub je pokazać na obrazkach/makiecie, a zdolni uczniowie mogą porównać kilka makiet i je opisać, wskazać różnice, podobieństwa, dopasować opisy do makiet.
- Oceniając prace uczniów ze SPE, nauczyciel powinien przede wszystkim brać pod uwagę poczynione przez nich postępy, ich zaangażowanie, działanie, uwzględniając ich trudności czy ograniczenia, które musieli przezwyciężyć, by wykonać zadanie, a następnie zwracać uwagę na efekty tej pracy.
- Uczniowie zdolni, którzy w większym zakresie władają językiem angielskim, mogą otrzymać rolę liderów podczas pracy w grupach, mogą wspierać uczniów podczas wykonywanych zadań, a także inicjować naukę przez wymianę informacji pomiędzy uczniami (*peer learning*).

Natalia Tengowska – pasjonatka nauczania języków obcych w niestandardowy sposób. Obecnie uczy języka angielskiego i hiszpańskiego w szkole językowej Poliglota Natalia Tengowska w Lubawie, na Mazurach. Na swoich zajęciach wykorzystuje przeróżne metody pracy, uwzględniając przy tym wiek, potrzeby i zainteresowania swoich podopiecznych. Uwielbia aktywizować uczniów poprzez różne gry i zabawy, tak aby nie czuli, że się uczą. Bardzo ważnym elementem jej spotkań z uczniami jest zbudowanie dobrych relacji, aby każdy w grupie czuł się ważny i bezpieczny. Nieustannie dba o rozwój swojego warsztatu pracy, uczestnicząc w licznych konferencjach, webinarach, szkoleniach, na których poszukuje inspiracji od innych. Jako metodyk dba o wysoki poziom nauczania w swojej szkole oraz jej rozwój pod kątem innym aktywności. Od kilku lat występuje jako prelegentka na konferencjach metodycznych oraz prowadzi webinary, głównie na temat pracy z dziećmi oraz zarządzania szkołą językową.